

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415215091
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4415215091.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v exekučnej veci oprávneného: BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 36 432 105, zast. JUDr. Veronikou Kubrikovou PhD., advokátkou, so sídlom Bratislava, Martinčekova 13, IČO: 42 174 716, proti povinným: 1. E. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXX, 2. mal. K. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. nad S. XXX, zastúpená zákonnou zástupkyňou: P. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. nad S. XXX, o vymoženie sumy 418,29 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 28. septembra 2015 č. k. 14Er/908/2015-8 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdneho exekútora Mgr. Jany Virlovičovej, Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, zo dňa 05. 05. 2015. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 44 ods. 2 veta tretia, ods. 3 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1, 2, § 35 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014, ako aj rozsudkom C-40/08 ASTURCOM a článkami Smernice Rady (Európskej únie) č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 15. 03. 2015 domáhal voči povinnému vykonania exekúcie na vymoženie 187,77 eura s príslušenstvom a trov exekúcie, keď poukazoval na rozhodcovský rozsudok Stáleho Rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná a.s., so sídlom Sienkiewiczova 4, Bratislava, IČO: 35 862 882, vydaného pod sp. zn. II/2014-605, ktorý mal nadobudnúť vykonateľnosť dňa 24. 07. 2014 (ďalej len rozhodcovský rozsudok). Rozhodcovské rozhodnutie bolo vydané rozhodcom, ktorý v čase rozhodcovského konania bol zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory. Vydaniu rozhodcovského rozsudku predchádzala Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru číslo 1620LCL08081101 (ďalej len zmluva) zo dňa 14. 11. 2008, na základe ktorej sa právny predchodca oprávneného ako veriteľ zaviazal poskytnúť povinnému peňažné prostriedky vo výške 610,77 eura. V zmluve, ako aj vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB sa nachádza rozhodcovská doložka. V článku II pod v bode 4 zmluvy je uvedené: Banka uzavretím tejto zmluvy navrhuje, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne v rozhodcovskom konaní prostredníctvom stáleho rozhodcovského súdu zriadeným v zmysle zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku. Dlužník vyjadruje súhlas s návrhom banky na riešení sporov stálym rozhodcovským súdom. V článku IX. Záverečné ustanovenia bod 3. Je uvedené nasledovné znenie rozhodcovskej doložky: Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré by v budúcnosti medzi nimi vznikli z tej zmluvy, budú rozhodované v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk podľa zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku. Táto rozhodcovská doložka je súčasťou zmluvy a zaväzuje právnych nástupcov obidvoch zmluvných

strán. Zánik zmluvy sa nedotýka tejto rozhodcovskej doložky, ktorá je jej súčasťou. Súdny exekútor Mgr. Jana Virličová, Exekútorový úrad so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, žiadal tunajší súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd ďalej uviedol, že základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník (ďalej len OZ) v ustanovení § 52. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Uviedol zákonnú definíciu spotrebiteľa a dodávateľa. Ďalej doplnil, že z článku 3 Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských úveroch vyplýva, že zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Uvedené skutočnosti sú zrejmé zo zmluvy (o úvere) a viedli ho k tomu, že podrobil súdnej kontrole rozhodcovskú doložku. Základné právo občana - spotrebiteľa na ochranu pred nekalými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúce z Charty základných práv Európskej únie a ktorému korešponduje povinnosť štátu garantovať vysoký stupeň ochrany práv spotrebiteľov a postarať sa, aby spotrebiteľov nečestné zmluvné podmienky nezaťažovali (čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica 93/13“). Ak ide o neprimeranú doložku, prislúcha tomuto súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, aby sa uistil, že tento spotrebiteľ nebude uvedenou doložkou viazaný. Uviedol, že nie každá zmluvná podmienka, ktorá vyvoláva nepomer v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa je neprijateľná. Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Poukázal na to, že rozhodcovská doložka v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým úverovým zmluvným podmienkam, teda aj rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovský súd je pritom paušálnym spôsobom zakotvený v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy, a teda dodávateľ musí mať istotu, že si ho môže do zmluvy uvádzať. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľným exekučným titulom, pretože bol vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky.

2. Proti tomuto uzneseniu sa oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolal. Namietal, že prekročením zákonných limitov pre skúmanie žiadostí o vydanie poverenia, a to skúmaním iných listín ako prípušťa výslovné znenie ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistil skutkový stav, ktorý neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej a účastník ich bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvej inštancie. Tvrdil, že mu súd prvej inštancie ako účastníkovi konania - oprávnenému odňal možnosť konať pred súdom, nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, pričom nedostatočne zistil skutkový stav. S poukazom na znenie ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku uviedol, že exekučný súd je oprávnený skúmať a vykonať ako dôkazy výlučne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Inak povedané, ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu nie je vecne príslušný vo veci konať, či už ako súd vyššej inštancie, kasačný súd alebo ako súd konajúci o opravnom prostriedku, ale práve len ako tzv. exekučný súd. Z povahy veci teda nie je možné priznať exekučnému súdu väčší rozsah vecnej preskúmvavej pôsobnosti, než akou v prospech uvedenej interpretácie nesvedčia len jazykové, logické, axiologické a systematické dôvody, ale aj premenné historického výkladu. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. 06. 2009 sp. zn. 4Cdo 159/2009 a nález Ústavného súdu pod sp. zn. II. ÚS 499/2012. Poukázal tiež na prekročenie zákonných limitov pre skúmanie exekučného titulu a prekážky rozsúdenej veci, a to skúmaním rozhodcovskej doložky súdom prvej inštancie. Mal za to, že exekučný súd je oprávnený skúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul len v zákonom určených medziach. O platnosti rozhodcovskej doložky rozhoduje rozhodcovský súd, a preto prekážka rozsúdenej veci bráni tomu, aby bola opätovne posúdená. Teda je tu prekážka „res iudicata“ a uvedeným konaním dochádza k porušeniu článku 2 ods. 2 Ústavy SR, keďže štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy v jej medziach a v rozsahu a spôsobom,

ktorý ustanoví zákon. Nie je možné, aby súdy ignorovali vôľu zákonodarcu, ktorú jasne vyjadril pri konštruovaní vzťahu medzi súdnym a rozhodcovským konaním. Uviedol, že vylúčením možnosti riešiť spory podľa zákona o rozhodcovskom konaní, a to nesprávnou aplikáciou právnych predpisov, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistil skutkový stav, ktorý neobstojí, rozhodoval v tej istej veci, v ktorej sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, odňal účastníkovi konania - oprávnenému konať pred súdom a nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Zdôraznil, že oprávnený ako právny nástupca Všeobecnej úverovej banky, a.s. bol povinný postupovať v súlade s ustanoveniami rozhodcovského zákona, pričom zdôraznil, že Všeobecná úverová banka, a.s. postupovala v súlade s ust. § 93 b) Zákona o bankách a dala možnosť klientovi návrh rozhodcovskej doložky odmietnuť. Poukázal i na nesprávne aplikovanie ustanovení Občianskeho zákonníka, konkrétne ust. § 53 ods. 4, porušenie § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, absenciu akýchkoľvek dôkazov pre právne závery v rozhodnutí uvedených a pre rozhodnutie vo veci. Konštruovaním nového skutkového stavu bez účasti oprávneného a odňatím možnosti vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a skutkovému stavu, súd prvej inštancie zistil skutkový stav, ktorý neobstojí, odňal oprávnenému ako účastníkovi konania možnosť konať pred súdom a vec nesprávne právne posúdil. Uviedol tiež, že aplikáciou sekundárneho práva Európskej únie v horizontálnych vzťahoch a judikatúry Európskeho súdneho dvora, súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistil skutkový stav, ktorý neobstojí, odňal účastníkovi konania - oprávnenému konať pred súdom a nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Zároveň poukázal na to, že súd prvej inštancie neprimerane zvýhodnil povinného pred exekučným súdom na základe jeho postavenia. Uviedol, že exekučný súd svojím postupom znemožnil uplatniť svoje právo priznané exekučným titulom, ktorého účinky sa v zásade zhodujú s účinkami právoplatného rozsudku. Všetko uvedené oprávnený konštatoval s poukazom na rozsiahlu judikatúru súdov a Ústavného súdu SR v tejto oblasti. Oprávnený navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že súd žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovuje, alternatívne, aby príslušný súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Povinná v 2. rade k odvolaniu oprávneného prostredníctvom svojej zákonnej zástupkyne uviedla, že s oprávneným uzavrela dohodu o splátkovom kalendári. V zmysle uvedenej dohody, jej záväzok voči oprávnenému predstavuje sumu 722,55 eura. Po vlastnom šetrení zistila, že zaplatila 1.050 eur, teda viac ako mala. Požiadala, aby si súd vyžiadal od oprávneného preukázanie prijatých platieb, pretože oprávnený sa na jej úkor obohatil. Požiadala o zastavenie exekučného konania. K svojmu podaniu pripojila aj listinu nazvanú ako „Dohodu o splátkovom kalendári a Dohoda o uznaní dlhu“, poštové poukážky preukazujúce peňažné plnenie oprávnenému a uznesenie v dedičskej veci po poručiteľovi - pôvodne povinnom.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie oprávneného bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Z obsahu spisu vedeného v danej veci nesporne vyplýva, že exekučné konanie začalo dňa 31. 03. 2015, kedy došiel súdnemu exekútorovi Mgr. Jane Virlovičovej návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie, sp. zn. II/2014-605 dňa 12. 06. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 07. 2014 a vykonateľnosť dňa 24. 07. 2014. Súdny exekútor dňa 23. 07. 2015 doručil súdu prvej inštancie návrh na vykonanie exekúcie a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom a zmluvou o poskytnutí spotrebného úveru so všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a. s., na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom a plnomocenstvom. Následne súd prvej inštancie vo veci rozhodol napadnutým uznesením. Súd prvej inštancie po vydaní napadnutého rozhodnutia zistil, že pôvodne povinný (W. naposledy bytom E.) zomrel dňa XX. XX. XXXX. Do spisu pripojil aj dedičské rozhodnutie - uznesenie Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 22. 05. 2017 sp. zn. 16D/540/2016, z ktorého je zrejmé, že pohľadávku oprávneného, ktorá je predmetom tohto exekučného konania prevzali právni nástupcovia povinného a to: E. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXX a mal. K. A., nar. XX. XX.

XXXX, trvale bytom K. nad S. XXX (zastúpená svojou matkou ako zákonnou zástupkyňou - P. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. nad S. XXX). Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie uznesením zo dňa 17. 07. 2019 č. k. 14Er/908/2015-30 rozhodol, že bude v konaní pokračovať s dedičmi (s vyššie označenými povinnými) ako právnymi nástupcami pôvodne povinného - W. A., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, naposledy bytom E. XX. Povinná v 2. rade prostredníctvom svojej zákonnej zástupkyne (matky) vo vyjadrení k odvolaniu namietala potrebu zastavenia exekúcie, keďže oprávnenému uhradila na základe dohody o splátkovom kalendári viac, ako predstavoval jej záväzok.

6. Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení účinnom v čase začatia exekučného konania súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

7. Podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekučného konania súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

8. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

9. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. júla 2016 ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k jednoznačnému záveru, že súd prvej inštancie vec po právnej stránke správne posúdil a svoje rozhodnutie aj správne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil, keďže jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Nad rámec uvedeného, odvolací súd poznamenáva, že na vecnú správnosť rozhodnutia, nemá vplyv ani následné konanie povinnej v 2. rade (zastúpenej matkou), ktorá na základe uzavretej dohody o uznaní dlhu a dohode o splátkovom kalendári dobrovoľne oprávnenému plnila, hoci tak nemusela urobiť. Inak povedané, ani jeden z povinných (teda ani povinná v 2. rade) nemusel v tomto exekučnom konaní začať uspokojovať pohľadávku oprávneného, a to ani pred rozhodnutím o podanom odvolaní, pretože súd prvej inštancie zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, čo znamená nemožnosť začatia vykonávania exekúcie. K žiadosti povinnej o zastavenie exekučného konania, odvolací súd dopĺňa, že po rozhodnutí odvolacieho súdu (v dôsledku potvrdenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie) príde k zastaveniu exekučného konania súdom prvej inštancie podľa § 44 odsek 4 Exekučného poriadku

účinného do 31. 03. 2017. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd nebude skúmať úhrady povinnej v 2. rade oprávnenému, keďže išlo o jej dobrovoľné konanie.

13. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti považuje za potrebné uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení z 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46 zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

14. Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul (ne)bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t.j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť, nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2013 sp. zn. 4Co 31/2013).

15. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že exekučný súd, ktorý koná o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ak má pre to dostatok skutkových a právnych poznatkov, je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex offico) skúmať, či rozhodcovská zmluva (doložka) medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, prislúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná.

16. Nemožno preto prisvedčiť odvolateľovi v tom, že by súd prvej inštancie stupňa ako exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti zverenej Exekučným poriadkom, keďže v preskúmvanej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup súdu prvej inštancie, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovská doložka bola uzavretá platne. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k „zrušeniu“ tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky súd prvej inštancie len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

17. K samotnému záveru súdu prvej inštancie v súvislosti s rozhodcovskou doložkou (jej prijateľnosť a teda platnosť) treba uviesť, že rovnako ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd posúdil rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy a s poukazom na ustanovenie § 53 ods.

5 Občianskeho zákonníka tým absolútne neplatnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa. Podstatnou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti tohto dojednania je skutočnosť, že táto podmienka nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a celkom zjavne nemal spotrebiteľ reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Formuláciu rozhodcovskej doložky, obsiahnutú v článku IX. bod 3 všeobecných obchodných podmienok nemožno považovať v súlade so zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože banka opomenula povinnosť stanovenú v § 93b ods. 2 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2018 a to dať klientovi možnosť neprijíť rozhodcovskú doložku - „Klient nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy predložený podľa odseku 1; ak klient neprijme návrh rozhodcovskej zmluvy predložený podľa odseku 1, tak prípadné spory z obchodu s takýmto klientom sa riešia postupom podľa osobitných predpisov.“ Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (a to ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnej vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že zriaďovateľ súdu, ktorý vydal exekučný titul, je členom záujmového združenia zapísaného v zozname stálych rozhodcovských súdov a je držiteľom povolenia rozhodovať spotrebiteľské spory.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd námietky oprávneného uvedené v odvolaní, považoval za neopodstatnené a zhodne so súdom prvej inštancie má za to, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, nakoľko exekučný titul bol vydaný orgánom bez právomoci na jeho vydanie. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).